break! stop!... box! ÎNCERCĂM?

In ultimii ani, calendarul competiţional internaţional al boxului românesc şi-a îmbunătăţit substanţial conţinutul. Creşterea continuă a numărului de întîlniri bilaterale, participarea la cît mai multe turnee organizate în diferite ţări, au contribuit la obţinerea bunelor rezultate de care ne bucurăm astăzi.

Pentru a ne pregăti, însă, ziua de „mîine", care s-ar traduce prin menţinerea poziţiei fruntaşe în Europa şi printr-o participare mai rodnică la viitoarele J.O., trebuie să ne gîndim la „subiecte" noi şi ceva mai variate în activitatea internaţională a boxerilor noştri.

Iată, nu prea avem meciuri cu boxeri africani şi asiatici. Şi trebuie să recunoaştem că asemenea meciuri ne sînt necesare. Particularităţile specifice ale acestor pugilişti şi stilul care le caracterizează boxul au constituit întotdeauna (şi nu numai pentru noi) probleme destul de greu de rezolvat.

Boxul este unul din puţinele sporturi în care, pe parcursul disputei, priveşti tot timpul figura adversarului, încercînd să-i descoperi intenţiile din privire sau mimică. Ca să reuşeşti acest lucru însă — şi bineînţeles, prin reflex, să ripostezi — la un adversar ugandez, coreean, kenian sau japonez, trebuie să fii, cît de cît, obişnuit cu felul de a boxa al acestora, cu felul de a reacţiona în ring la diferite situaţii create, cu figura lor etc.

În Mexic, cinci din cei nouă boxeri români au pierdut la adversari negri, din care o parte — între noi fie vorba — ne-au speriat numai cu muşchii lor... „colorați!"

Englezul Mc Conkle, învins la Arena „Mexico" de japonezul Nakamura, spunea despre acesta că posedă o „armă" teribilă: figura palidă şi o aceeaşi privire calmă în tot timpul meciului, sub care îşi ascundea foarte bine atît intenţiile de atac cît şi pe cele de apărare. Interesant de arătat că alţi boxeri europeni, învinşi de asiatici, generalizau aprecierile lui Mc Conkle, susţinînd că prin felul cum eşti privit în ring de un adversar japonez, coreean sau tailandez, porneşti handicapat încă de la primul sunet de gong.

Că acestea sînt realităţi obiective sau nu, rămîne de verificat în continuare. Un lucru este însă cert: avem nevoie de mai multe întîlniri cu boxeri din alte continente.

La ultimele două ediţii ale J.O., din cele 47 de meciuri susţinute de boxerii români, 26 (adică 55%) le-am avut cu astfel de adversari. Şi, cum se remarcă tendinţa de participare din ce în ce mai numeroasă a boxerilor din Africa, Asia şi America Latină la J. O., se poate afirma că pe viitor, la suprema competiţie, procentul menţionat va fi mai mare. Motiv în plus care impune cunoaşterea din timp, prin meciuri directe, a acestor pugilişti.

ing. Constantin CHIRIAC

P.S. La sfîrşitul lunii februarie, anul viitor, va avea loc la Moscova revanşa meciului U.R.S.S.—S.U.A. Îi avem deci pe pugiliştii americani (majoritatea negri) pe... „aproape"!

Ce-ar fi să... încercăm? Patinoarul „23 August" (complet acoperit în acea perioadă) şi-ar putea aminti de... „europene"!!

UMBRELA ATLETISMULUI
ORAŞUL ÎN CARE M-AM NĂSCUT (I)

Noiembrie 1948 — Timişoara. Pe Arena Electrica se trage cortina peste o rodnică activitate atletică. Două trofee răsplătesc titlurile de campioni pe echipe la femei şi la bărbaţi. Acestora li se adaugă cele 15 (cincisprezece) titluri de campioni naţionali individuale şi nenumărate recorduri republicane. Dr. Ion Arnăut, antrenorul secţiei, este mulţumit.

Dincolo, pe „Prima Banat", pe acel teren ad-hoc, cei mai buni juniori din ţară îşi sărbătoresc isprăvile. Ei au dominat toate întrecerile juniorilor din tînăra Republică. Prof. Iovănescu zîmbeşte şi el satisfăcut.

Pe „Banatul" tronează antrenorul Pascu cu aerul unui om nemulţumit. Echipa sa, C.F.R.-Timişoara, este pe locul VI în ţară şi abia pe locul III în oraş. Mult mai slabă este activitatea pe „Poli". Aici echipa de fotbal îşi are problemele sale cu CFR-ul, ambele fruntaşe în divizia A.

Aceasta era Timişoara anului 1948...

După două decenii ajung din nou în oraşul în care m-am născut. Despre atletism se vorbeşte numai în cele mai restrînse cercuri. Tema discuţiilor este aceeaşi: al doilea an în divizia B. Aşadar, o selecţionată a celor mai cunoscute echipe timişorene nu poate face faţă primei divizii! Există justificări, motive, scuze, cauze, argumente; că regulamentul de desfăşurare a diviziei este greşit, că nu mai există condiţii ca în epoca de glorie a atletismului timişorean, că jocurile sportive au monopolizat tineretul şi bazele sportive de iarnă, că...

Aceasta este Timişoara anului 1969. Doar că în cercurile sportive se discută mult despre Ripensia şi C.F.R., despre şansele lor de a reintra, după o foarte lungă absenţă, în divizia A la fotbal.

Mi s-a spus că la Timişoara, de cînd s-a descoperit handbalul, nu mai au trai nici atletismul, nici luptele şi nici chiar fotbalul. Cel puţin aparenţele adeveresc această afirmaţie. Dar hai la drum, să vedem ce spun cei mai competenţi.

Preşedintele C.J.E.F.S., CORNEL BALIŢA (gimnast în tinereţe), deşi ocupat, avînd vizita unor activişti de la federaţia de voleibal, mă primeşte cu multă amabilitate. Prezenţa mea întrerupe o discuţie, care, judecînd după scrumierele pline, durează mai mult decît o cursă de maraton. Mă surprinde plăcut părerea categorică a preşedintelui.

— De cînd profesorii Cornel Iovănescu şi Martin Belba au trecut în învăţămîntul superior, de cînd profesorii Siegfried Becker şi Ioan Wittmann au pornit pe acelaşi drum, nu mai avem exponenţi ai atletismului în cadrul şcolii, îndeosebi la Liceul nr. 4 (cu program de ed. fizică). Acest liceu a devenit un monopol al jocurilor sportive, toate elementele dotate sînt dirijate spre handbal, volei, baschet. Ar trebui să fie desfiinţate jocurile şi liceul reprofilat pentru atletism şi gimnastică, devenind astfel pepinieră atît pentru sporturile de bază cît şi pentru jocuri, care ar beneficia iarăşi de elemente cu pregătire atletică. Cine de la jocuri nu ştie că handbalul şi baschetul feminin s-au ridicat prin atletele bune sau mediocre de la Timişoara, ca: Aurora Bran, Violeta Zăvădescu, Hortensia Magdin, Hilde Weisenburger ş.a. *(Este, după părerea mea, una dintre cele mai realiste dar şi dintre cele mai curajoase afirmaţii a unui preşedinte C.J.E.F.S.).*

Intervine vicepreşedintele Adrian Damşa: „La Timişoara, în întrecerea cu jocurile sportive, atletismul a pierdut categoric". *Este o realitate dureroasă care, în cîteva cuvinte, explică* eşecul sportului bănăţean.

De ce să nu completăm aceste cuvinte ale preşedintelui cu o constatare: pe vremuri, cînd sportive cu un vechi stagiu în atletism au trecut la handbal, ele au dus acest joc sportiv pînă la titlul de campioane mondiale. Azi formăm jucătoare de la o vîrstă fragedă pentru a ajunge campioane ale ţării, dar pe ce loc sîntem la un campionat mondial?

Ne-am propus să analizăm cauzele obiective şi pe cele subiective ale rămînerii în urmă a atletismului din oraşul Timişoara, care este starea pistelor de atletism, condiţiile materiale ale secţiilor, activitatea antrenorilor. Într-un număr viitor voi prezenta o „masă rotundă" la care au luat parte toţi cei care au fost şi sînt activi pe tărîmul atletismului timişorean.

Iolanda BALAŞ-SOTER
Timişoara, noiembrie 1969

DUPĂ CAMPIONATUL DE MOTOCROS

LA VOIA ÎNTÎMPLĂRII...

Aproape că n-a existat concurent care să nu fie, într-o etapă sau alta a campionatului naţional de motocros, victima vreunei defecţiuni mecanice. În dorinţa de a reface terenul pierdut, mulţi alergători au forţat, au rupt lanţul la trecerea peste obstacole, au gripat — din cauza suprasolicitărilor — pistonul sau au înecat motorul. Şi de fiecare dată cînd motoarele se opreau, motocicliştii deplîngeau pierderea locurilor scontate de ei în clasament, manifestîndu-se ca nişte obidiţi ai soartei. Şi întotdeauna, alergătorii puneau totul numai pe seama ghinionului.

Oare neşansa să fie principala cauză a accidentelor? Cunoscuţii antrenori Ion Spiciu (Bucureşti) şi Ion Ştefan (Ploieşti) au respins această explicaţie, spunîndu-ne că singura pană admisă în concurs este aceea în care a pătruns un cui în cauciuc. Chiar şi această pană nu poate fi sută la sută întîmplătoare, întrucît uneori ea este urmarea greşitei montări a cauciucului pe geantă şi superficialităţii cu care se strînge papionul. Aşadar, restul defecţiunilor care apar pe traseu sînt consecinţa unor erori în pregătirea motocicletelor pentru concurs. Şi, motoarele cărora nu li se acordă atenţia cuvenită se răzbună pe conducătorii lor.

Au fost cazuri cînd s-au ratat curse pentru că n-a existat suficientă benzină în rezervor sau s-a desfăcut pe drum maneta de acceleraţie întrucît nu a fost bine strînsă. S-a uitat chiar piuliţa în carburator, ceea ce a dus la distrugerea motorului. Iată-ne în faţa unor probe evidente de dezinteres, comoditate şi chiar nepricepere. Altfel nu ne putem explica de ce nu se face, cum scrie la carte, revizia maşinilor înainte de start, de ce toată această muncă este lăsată mai mult în grija antrenorilor.

Neconsemnînd numele celor care s-au făcut vinovaţi de neglijenţă faţă de propria motocicletă, nu înseamnă că vrem să facem din toţi alergătorii o apă şi-un pămînt. Nu! Ştefan Chiţu, Petre Paxino, T. Bălănoiu (toţi de la Steaua), Otto Stefani, Adam Crisbai (Steagul roşu Braşov), Cristian Dovids (Metalul Bucureşti), C. Boboescu (C.S.M. Reşiţa) ş.a. sînt motocrosişti valoroşi şi în acelaşi timp au un bogat bagaj de cunoştinţe de mecanică. Dar şi ceilalţi sportivi trebuie aduşi la realitate şi convinşi că nu sînt doar simpli conducători de motociclietă.

Tr. IOANIŢESCU

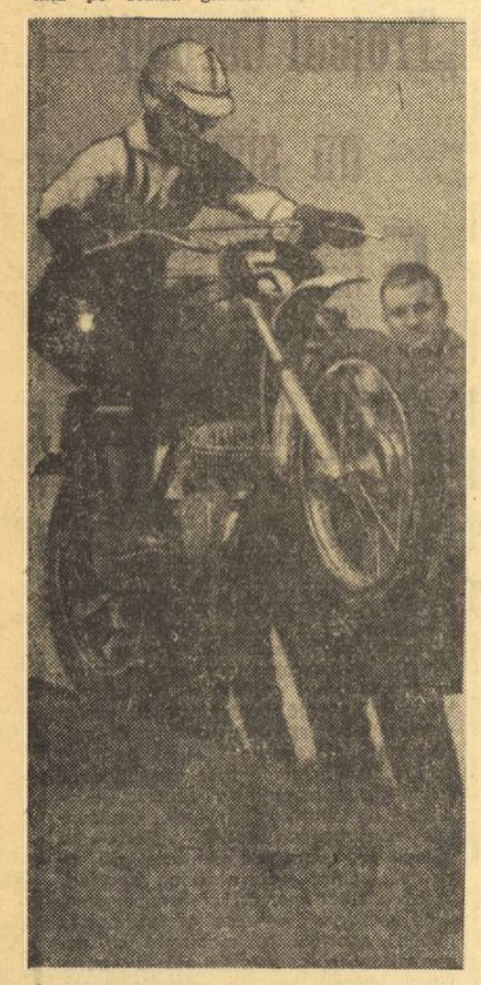

Ştefan Chiţu (Steaua), campion la 250 cmc, a încîntat privirile spectatorilor cu minunate „plutiri" aeriene şi salturi periculoase

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

Şahul va ţine afişul pînă spre jumătatea lunii decembrie. Desfăşurate pentru prima dată simultan, turneele — masculin şi feminin — beneficiază, în sfîrşit, de prezenţa tuturor forţelor autentice ale eşicherului românesc. Pronosticurile şi preferinţele înclină spre cei doi lideri incontestabili ai şahului nostru: Florin Gheorghiu şi Alexandra Nicolau. Dar sportul minţii şi-a îngăduit nu o dată să facă glume şi farse

Efervescenţă în lumea handbalului. La Cluj şi Timişoara, tradiţionalul „Trofeu Carpaţi" reuneşte un buchet impresionant de valori, îndemnîndu-i pe specialişti să califice competiţiile drept nişte campionate mondiale neoficiale.

Să sperăm că jucătorii şi jucătoarele noastre, care au avut iscusinţa de a le cîştiga pe cele oficiale, nu vor pregeta să-şi îmbogăţească palmaresul.

Cronicarul de haltere ne roagă insistent să nu omitem din „Panoramic" întîlnirea România — Italia. Să-i îndeplinim dorinţa, subliniind că este o partidă interesantă, atractivă şi care demonstrează încă o dată eforturile ce se fac spre a ţine atletica grea cît de cît în actualitate. Din păcate, doar atîta nu este deajuns. Ar mai fi un foarte mic amănunt: REZULTATELE. La acest capitol, „puternicii" noştri sînt însă foarte anemici...

LA POIANA BRAŞOV

ÎN PAUZA UNUI MECI DE HOCHEI...

Microinterviu cu patinatoarea ELENA MOIŞ

Elena Moiş putea fi întîlnită la sfîrşit de săptămînă, la Poiana Braşov. Venise la poalele Postăvarului pentru a urmări cîteva meciuri din cadrul campionatului naţional de hochei.

— *De cînd fratele meu practică hocheiul* (n.r. — component al echipei Dinamo), *urmăresc pe cît posibil jocurile sale,* ne spunea patinatoarea, la începutul scurtului dialog la mantinelă.

Am abordat, firesc, domeniul patinajului artistic, sportul care a consacrat-o pe Elena Moiş.

— Cîteva cuvinte despre pregătirile din timpul verii?

— *Da, cu plăcere. Astă-vară mi-am desăvîrşit pregătirea fizică pe... uscat. Apoi, timp de cîteva săptămîni, m-am antrenat pe patinoarul acoperit de la Liptowski Mikulas, din Cehoslovacia. Am avut condiţii foarte bune şi sper ca roadele antrenamentelor să se vadă în concursurile din acest sezon.*

— Apropo de activitatea competiţională: ce proiecte aveţi?

— *Doresc să mă pregătesc cît mai bine pentru actualul sezon. Şi dacă evoluţiile mele în competiţiile interne vor fi apreciate, să pot concura în maximum de formă la marile întreceri internaţionale.*

— Cum vedeţi viitoarea pregătire?

— *Firească, întreruperea antrenamentului din Cehoslovacia, pe care n-am putut să-l reiau imediat în ţară, a constituit un serios handicap. Este binecunoscut faptul că patinatorii artistici de peste hotare se pregătesc aproape întreg anul. Iată de ce va trebui să muncesc foarte mult pentru a recupera timpul pierdut. În plus, am serioase obligaţii şcolare. Mă aşteaptă examenul de bacalaureat şi apoi (sper) examenul de admitere la facultatea de medicină. Dar ce nu poate face o tînără atunci cînd este îndrăgostită de sport! La 18 ani am tot dreptul să visez succese...*

Î-am mulţumit pentru „microinterviu" şi ne-am scuzat dacă cele cîteva minute au răpit-o din mijlocul prietenilor dinamovişti.

Ion OCHSENFELD

Elena Moiş printre hocheişti

Foto: V. BAGEAC

ASTĂZI ŞI MÎINE, ÎN CAPITALĂ

Ultima etapă în divizia A la lupte clasice şi libere

- 24 de echipe vor evolua în Giuleşti şi la Progresul
- Dinamo Bucureşti în duel cu Steaua pentru al 21-lea titlu la greco-romane

Amatorii de lupte din Capitală au prilejul să vadă evoluînd, astăzi şi mîine, toate echipele din campionatele diviziei A (greco-romane şi libere). În sala Giuleşti, astăzi de la ora 15, se vor întrece, în cadrul ultimei etape, **Metalul Tîrgovişte — Rapid Bucureşti — Steagul roşu Braşov** şi **Progresul Brăila — Dinamo Bucureşti — Olimpia Satu Mare** (libere). Mîine dimineaţă, de la ora 9, în sala Progresul sînt programate triunghiularele: **A.S.M.T. Lugoj — Steaua — Dunărea Galaţi** şi **Mureşul Tg. Mureş—Progresul Bucureşti — C.S.M. Cluj** (libere) şi **Pescărăşul Tulcea — Rapid Bucureşti — A.S.M.T. Lugoj** (greco-romane). După-amiază, de la ora 15, tot la Progresul, ultimele triunghiulare din campionatul greco-romanelor: **Electroputere Craiova — Metalul Bucureşti — C.F.R. Timişoara, Dunărea Galaţi — Dinamo Bucureşti — Steaua** şi **C.S.M. Reşiţa — Progresul Bucureşti — Steagul roşu Braşov.**

Evident, capul de afiş al acestor două zile de concurs îl constituie duelul **Dinamo Bucureşti—Steaua** (greco-romane). După cum se ştie, Dinamo a cucerit titlul de campioană la toate cele 20 de ediţii, încercînd sîmbătă după-amiază să şi-l adjudece pe cel de-al 21-lea. De astă dată, însă, disputele se anunţă extrem de echilibrate şi orice pronostic ar fi dificil. Echipa din calea Pievnei are acum în componenţă şi pe campionul mondial Gh. Berceanu, care poate aduce puncte preţioase steliştilor.

Arbitrajele reuniunilor acestei ultime etape vor fi prestate de cei mai reputaţi tehnicieni din ţară: **I. Corneanu, I. Crişnic, V. Bati, I. Cernea** şi **L. Bandi.**

FINALA JUNIORILOR LA GIMNASTICĂ

Începînd de astăzi în sala Sporturilor din Timişoara se va desfăşura finala campionatului naţional de juniori la gimnastică. La fete, sînt prevăzute întreceri la categoria a II-a, I şi maestre, iar la băieţi la categoria a II-a, I şi candidaţi maeştri. În primele două zile ale finalei, vineri şi sîmbătă, se vor desfăşura exerciţiile impuse şi liber alese, la care vor participa toţi concurenţii, iar duminică dimineaţă concursul pe aparate.

Întrecerea de la Timişoara constituie un prilej pentru a urmări la lucru pe gimnaştii ce vor alcătui echipa ce va fi opusă selecţionatei Elveţiei.

CAMPIONATUL NAŢIONAL

CIOCÎLTEA — GHEORGHIU, UN RECIPROC EXAMEN TEORETIC

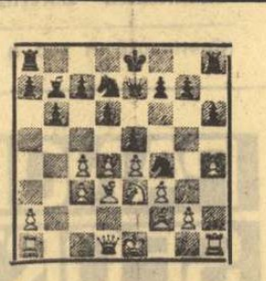

Adeseori în partidele dintre jucătorii foarte buni se verifică (sau se experimentează) unele variante teoretice aflate încă în discuţie. Aşa s-a întîmplat în partida din prima rundă a finalei campionatului naţional în care, prin voia întîmplării, s-au întîlnit doi dintre cei mai serioşi candidaţi la titlu: marele maestru Florin Gheorghiu (cu negrele) şi maestrul internaţional Victor Ciocîltea.

Spre încîntarea spectatorilor şi surpriza experţilor s-a jucat aşa numita „variantă Göteborg" din apărarea Siciliană. De ce se numeşte aşa? Pentru că în 1955, la turneul interzonal de la Göteborg, ea a fost jucată paralel în 3 partide, în aceeaşi rundă, cu albele fiind trei mari maeştri sovietici (Keres, Spasski, Gheller) iar cu negrele trei mari maeştri argentinieni (Najdorf, Pilnik, Panno). Scorul: 3—0 în favoarea albelor şi... varianta aruncată la arhivă! Mai tîrziu s-au găsit însă întăriri pentru negru, pe care le-a aplicat şi Gheorghiu în această partidă.

Deci: **1.e4 c5 2.Cf3 d6 3.d4 c:d4 4.C:d4 Cf6 5.Cc3 a6 6.Ng5 e6 7.f4 Ne7 8. Df3h6 9.Nh4 g5 10.f:g5 Cf:d7 11.C:e6! f:e6 12.Dh5+Rf8 13.Nb5! Th7!** Mutarea lui Bobby Fischer, jucată în partida cu Gligorici, Porto Roz 1958) **14.0—0+** (Gligorici a continuat mai slab **Dg6) 14...Rg8 15.g6 Tg7 16.Tf7 N:h4 17.D:h6 T:f7 18.g:f7+ R:f7 19.Dh7+** (Vezi diagrama) Pînă aci, totul este cunoscut. În cartea sa despre apărarea Siciliană, marele maestru Boleslavski recomandă acum 19... Re8! 20.Dh5+ Rf8 şi consideră că albul trebuie să dea şah etern, deoarece continuarea 21.Tf1+ este prea riscantă. Florin Gheorghiu a jucat însă **19...Rf8!?**, mutare pe care Boleslavski o consideră slabă din cauza **20.Tf1+ Nf6 21.Ne2** cu puternica ameninţare 22.Nh5, de ex. **22...** Cc6 22.Nh5 Ce5 23.g4 şi albul cîştigă; sau 21... Db6+ 22.Rh1 Re8 23.Dg8+ Re7 24.Nh5 d5 25.e:d5 de asemenea cu cîştig. Ciocîltea a dat însă două şahuri: **20.Dh8+ Rf7 21.Dh7+ Rf8** apoi **22.Tf1+ Nf6** dar acum în loc de Ne2, a continuat cu 23.Cd5 forţînd remiza după **23...e:d5 24.Dh8+ Re7 25.Dh7+ Re6 26.Dh3+ Re7 27.Dh7+.** Întrebarea care se pune este: cine a căzut la examenul teoretic? Gheorghiu, fiindcă a jucat Rf8, Ciocîltea, fiindcă n-a jucat Ne2, sau Boleslavski, fiindcă n-a prevăzut o apărare mai bună a negrului după Ne2?

★

O altă variantă teoretică bine cunoscută, aşa numitul atac al lui Rubinstein în Gambitul Damei, s-a jucat în partida Grünberg — Segal, tot din prima rundă. După ce au jucat „după carte" mutările cunoscute: **1.d4 d5 2.c4 e6 3.Cc3 Ne7 4.Cf3 Cf6 5.Ng5 0-0 6.e3 Cdb7 7.Te1 c6 8.Nd3 d:c4 9.N:c4 Cd5 10.N:e7 D:e7 11.0-0 C:c3 12.T:c3 e5 13.d:e5 C:e5 14.C:e5 D:e5 15.f4!** Segal n-a ales cea mai bună continuare (De4!) ci a jucat **15...Df6.** A urmat **16.f5 b5** şi acum în loc de 17.Nd3! (care pune unele probleme negrului) Grünberg a jucat 17.Nb3 şi după **17...Nb7 18.Dh5 Tae8 19.Tf4 Te5 20.Th4 D:f5 21.D:f5 T:f5 22.Nc2 Tf6 23.N:h7+ Rh8 24.Ng6+** partida s-a încheiat remiză

După cum se vede, nu se poate spune că maeştrii noştri, atît cei mari, cît şi cei... mai mici, nu sînt la curent cu teoria.

S. SAMARIAN

Partida zilei

DESCHIDEREA DECIDE!

Alb: **T. Ghiţescu**
Negru: **I. Fischer**
Jucată în prima rundă a campionatului

1.d4 Cf6 2.c4 e6 3.Cf3 b6 4.Ce3 Nb7 5.Ng5 h6 6.Nh4 Nb4 7.e3 N:c3+ 8.b:c3 d6 (Mai slab este 8...g5 9.Ng3 Ce4 10.Dc2 d6 11.Nd3 şi nu merge 11...f5 din cauza 12.d5! cum a jucat chiar Ghiţescu într-o partidă cu Partoş, în campionatul naţional 1963) **9.Cd2! Cbd7 10.f3 e5 11.Nd3 De7 12.e4 Cf8** (Toate aceste mutări sînt bine cunoscute. Într-o partidă Tal-Mnaţakanian, Erevan 1962, s-a încercat 12...g⁻, dar după 13.Nf2 Ch5 14.Cf1 e:d4 15.c:d4 f5 16.Ce3 albul a obţinut atac puternic) **13.Cf1!** (Tal a încercat aci într-o partidă cu Hecht, Varna 1962, sacrificiul de pion 13.c5!?) 13...Cg6 14.Nf2 Cf4 15.Ce3 Cd7 16.h4! (Vezi diagrama. O mutare excelentă, după care negrul are de rezolvat probleme dificile. Fischer se decide pentru complicarea tactică a jocului, căutînd să speculeze poziţia „expusă" a regelui alb, dar încercarea aceasta va fi respinsă) **16...e:d4 17.c:d4 d5!? 18.c:d5 Da3 19.Ne4** (Nu 19.Nf1 Dc3+) **19...C:g2+ 20.C:g2 Dc3+ 21.Rf1 D:c4+ 22.Rg1 0—0** (Combinaţia s-a terminat. Materialul este egal, dar centrul foarte puternic asigură albului avantajul) **23.Ce3 Da6 24.Cf5 g6!?** (Pierde repede, dar deja negrul stătea foarte rău) **25.C:h6+ Rg7 26.Dd2 Th8 27. Ne3 Cf6 28.Te1 Tac8 29.Th2 Ce8 30.Tg2 Cd6 31.Nf4 f6 32.h5** şi Negrul a cedat.

Uzina de anvelope „DANUBIANA"

cu sediul în Bucureşti, Prelungirea şos. Olteniţei nr. 181, Sectorul 5 (autobuz linia 44)

recrutează (băieţi) absolvenţi a 7—8 clase elementare, în vîrstă de 15—18 ani, pentru calificare prin ucenicie la locul de muncă în meseria de „Operator la fabricarea anvelopelor".

Înscrierile se fac la sediul uzinei pînă la data de 30 octombrie 1969.

Se primesc candidaţi din oraşul Bucureşti şi judeţul Ilfov.

În timpul şcolarizării se acordă o indemnizaţie lunară şi abonamente tinerilor care au posibilitatea să facă navetă pe ruta Bucureşti—Giurgiu şi Bucureşti—Olteniţa.

Informaţii suplimentare se pot obţine la Uzina de anvelope „Danubiana" — Serviciul învăţămînt, telefon 23 42 80, interior 154.

CULESE DE-A LUNGUL TRASEELOR DE CROS

● 944, acesta a fost numărul total al participanţilor la întrecerile finale ale campionatelor republicane de cros. În ceea ce priveşte cantitatea lucrului par a fi în regulă, dar calitatea? În orice caz din cele cîteva sute de juniori şi junioare ochii specialiştilor au depistat pe viitorii fruntaşi ai alergărilor de semifond şi fond. Greul însă abia acum începe.

● Felicitări noilor nuclee atletice care s-au impus la finale: Liceul din Govora, Şcoala sportivă Miercurea Ciuc, Centrul de atletism Viforul Trestieni, Atletul Craiova etc.

● În schimb, apar de neînţeles comportarea slabă sau chiar absenţele de la start ale reprezentanţilor unor unităţi cu reale posibilităţi şi care au avut la dispoziţie, ceea ce se cheamă, condiţii speciale: C.S.Ş., Rapid, Ş.S.A. din Bucureşti, Şcoala sportivă din Roman etc. În ceea ce priveşte Romanul, pentru prima oară în ultimii ani, reprezentanţii acestuia nu au mai cucerit acum nici un titlu de campion.

● Timişoara, de fapt Politehnica Timişoara, redivivus! Fostul alergător, prof. Emil Grozescu, a început să culeagă rezultatele muncii şi entuziasmului său. Elevii prof. Grozescu au cucerit titlul de campioni la juniori mici şi au obţinut locuri fruntaşe şi la alte probe.

● Hotărît lucru, cu victoria obţinută duminică, gălăţeanca Rafira Fiţa a păşit hotărîtă în rîndul alergătoarelor consacrate. Dîrză, perseverentă, modestă, eleva profesoarei Ştefania Constantin anunţă o frumoasă carieră sportivă. Anul viitor, mai mult ca sigur, ea va face parte din echipa reprezentativă de senioare pentru Crosul balcanic. Disputa ei cu Viorica Gabor şi Elisabeta Baciu se anunţă, de pe acum, pasionantă.

● Tînărul Cornel Dima a fost scos din lotul republican de juniori pentru repetate abateri. El şi-a dat însă seama că numai muncind serios se poate impune iarăşi şi ascultîndu-l cu atenţie pe maestrul său, Dinu Cristea, Dima a reuşit să încheie pe locul secund întrecerea pe 4000 m a juniorilor mari. Sîntem convinşi că lecţia primită l-a ajutat şi că stă doar în puterile lui să poată deveni un atlet de nădejde. Anul viitor vor avea loc la Paris primele campionate europene pentru juniori. Cornel Dima are toate posibilităţile pentru a se număra printre participanţi.

● O mare surpriză a fost înregistrată în cursa junioarelor mari. Alergătoarea Natalia Andrei, elevă a lui Ionel Ghiţă, a izbutit să întreacă multe dintre favorite şi să termine traseul pe locul doi, în urma Rafirei Fiţa. Uşurinţa cu care a alergat o recomandă pe această tînără, de 17 ani, ca pe un element deosebit de capabil şi talentat.

● În urmă cu vreo doi ani, un tînăr antrenor din Treisteni-Prahova, Mircea Enache a prezentat în concursuri o atletă. Victoria Cîrstea, care a ajuns să fie selecţionată în lotul republican. Acum, la cros, a prezentat o echipă valoroasă din rîndurile căreia Viorica Jitaru a şi cîştigat titlul de campioană la junioare mici. Un sincer bravo pentru acest entuziast al atletismului care a demonstrat, din nou, că acolo unde se munceşte bine, rezultatele nu pot fi decît bune!